

forskjelligt fra det, der her foreligger, hvor man vil indfætte en ganske ny Post i en Finantslov. I hiint Tilfælde er der allerede et Samtykke fra Regjeringens Side til den Forholdsregel, der skal tages, og Rigsdagen giver da kun Bemyndigelse til, at der i den Retning kan gøres noget Mere. Vi have jo høvt et Exempel herpaa i denne Sæsson, nemlig da Regjeringen forlangte 5000 Rd. til Bondeshøiskolerne; Rigsdagen fandt det da rigtigt at foreslaae, at der skulde bevilges 10,000 Rd. dertil, og Cultusministeren svarede dertil, hvad han netop burde svare, at dersom han ifølge rigtige Principer for Regjeringens Førelse anfaae det for nødvendigt for Sagen at bruge Mere, vilde han gjøre det, enten der blev bevilget mere eller ikke, og fordi der blev bevilget mere, vilde han ikke bruge mere, end han uafhængigt deraf fandt rigtigt. Det er netop det, der ved denne Leilighed burde svares.

Der kan endelig indtræffe et 4de Tilfælde, og det er det, som her foreligger, naar der skal bevilges Penge i Anledning af en Rigsretsaction, men det er et ganske særligt Tilfælde, som ogsaa maa behandles særligt. Naar man strax, dengang Rigsretsactionen skulde anlægges, ikke havde kunnet faae en Actor, som man kunde være tjent med, uden ved at love ham et høiere Salair end det, Rigsretten muligt vilde tilstaae ham, saa havde det fra Thingets Side være fuldkommen berettiget at love ham et saadant. Dette var blevet en Sag mellem Thinget og dets Formand; Thinget havde ikke kunnet gjøre det alene, men naar det og dets Formand vare enige derom, naar Formanden vilde bevilge den Sum, som Thinget forlangte, og som det vilde give Actor, saa var det en afgjort Sag, og jeg troer ikke, at de Argumenter, som ere hentede fra Rigsretsloven, kunne bevise Noget derimod, thi det er ganske vist, at Folkethinget i dette Punkt skal udøve den hele Statsmyndighed, og det maa altsaa kunne foretage Alt, hvad der hører til for at bringe den offentlige Anklage igjennem. Det er vistnok tilveels et Overrighedsforetagende fra Folkethingets Side, men Thinget staaer dog ikke, som en anden Dyrighed, under Ministeriet, det staaer ganske abso-

lut, det har i dette Tilfælde, efter vor Constitution, en fuldkommen absolut Magt til at bestemme, at Anklagen skal skee, og at den skal betales saaledes, som det og dets Formand kunne komme overeens om; dermed kan Rigsretsloven ikke have Noget at gjøre, og jeg kan derfor ikke dele den ærede Indenrigsministers Betragtning i den Henseende. Jeg troer tværtimod, at denne den æreede Indenrigsministers Betragtning har skadet Sagen; thi den har vistnok fravendt ham mange Stemmer, fordi man synes, det var formeget forlangt, at Folkethinget skulde berøves noget af sin virkelige Ret, og derfor stemme Mange maaskee nu for en Bevilling, som de ellers vilde have stemt imod. Jeg finder det imidlertid derfor ikke mindre urigtigt, at dette Forslag er fremkommet paa Tillægsbevillingen. Naar det var fremkommet som en særlig Lov, saa at Regjeringen kunde give et frit Samtykke dertil, saa havde jeg stemt derfor, og saa vilde jeg ogsaa ansee den moralske Forpligtelse, som har været saa meget omtalt, for virkelig at have sin Gyldighed. Jeg tvivler ogsaa meget om, at Regjeringen da vilde have fundet det politisk rigtigt at gjøre det Raisonnement, der er hentet fra Rigsretsloven, gjældende mod en saadan Vedtagelse fra Rigsdagens Side, og skulde Sagen da have været nægtet — thi at den skal kunne nægtes, er jo ligefrem, det er jo netop det, jeg forlanger — maatte det have været af andre Grunde. Jeg har igaar sagt, at jeg fandt, at man vilde indsmugle dette Forslag, og derom maa jeg endnu sige et Par Ord. Man har sagt, at dette var en urimelig Paastand; thi Forslaget ligger jo aabenbart for, men det er netop derved, at man vil indsmugle det. Man kan bedst see, hvorledes Sagen forholder sig, naar man forestiller sig, hvorledes det vilde see ud, naar den Tillægsbevilling, vi her have for, virkelig var udkommen som Lov, og der deri fandtes den Bestemmelse, hvorom der her er Tale. Hvad forelaa der saa? Der forelaa en Bevilling af 3000 Rd. til Rigsdagen, men en Lov skal dog skrives saaledes, at man forstaaer dens Mening uden at have overværet Forhandlingerne om den. Hvad vil man imidlertid her troe? Man vil troe, at disse